

så vidt jeg forstår, fungerer overordentlig effektivt.

Nu er vi så nået dertil, at Danmark, som jo på grund af det retlige forbehold har stået udenfor, kan tilslutte sig ved en mellemstatslig aftale, ligesom i øvrigt Norge og Island har gjort. Det har været længe undervejs. Jeg forstår, det er østudvidelsen, der har forsinket det, men vi kan helt dele Venstres ordførers og, ved jeg, også ministerens meget store glæde over, at denne fornuftige sag nu er på plads.

Så vil jeg tilføje, at den ekstra glæde, vi føler, og som jeg ikke er sikker på ministeren deler, skyldes, at ordningen er mellemstatslig og frivillig. Det vil i øvrigt også sige, at den er opsigelig og ikke som for de andre EU-landes vedkommende har karakter af en ordre, som man bare kan sige jawohl til.

Vi har i Integrationsudvalget haft lejlighed til at se, hvordan fingeraftrykssystemet fungerer i Sandholmlejren. Det virker utrolig teknisk snedigt og effektivt, og jeg forstår også, at Sandholmlejren allerede nu er nået langt med hensyn til en frivillig fingeraftryksregistrering.

Kl. 11.05

Jeg vil som sagt netop glæde mig over, at det er en parallelaftale, og jeg kan ikke lade være med at udtrykke det håb for fremtidens Europa, at det i stedet for den nuværende overstatslige mastodont kunne blive et Europa, som er bygget op på mellemstatslige parallelaftaler.

Formanden:

Tak til hr. Jesper Langballe, og så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg tror, jeg vil fortsætte umiddelbart, hvor hr. Jesper Langballe slap, og sige, at vi jo kan se af det her, hvor utrolig komplicerede sagerne bliver. Det er lovteknisk meget kompliceret, så vel den danske grundlov som EU's ikke særlig enkle regler skal i spil, før det reelle indhold af lovgivningen kan træde i kraft, og alle disse komplikationer opstår, fordi vi har det retlige forbehold og derfor skal indgå en parallelaftale. Men lad det nu ligge. Det ser vi lidt forskelligt på, og det er heller ikke det, vi behandler her.

Formålet med lovforslaget er, at Danmark skal tilknyttes Eurodac-forordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag. Som det har været nævnt flere gange, er Eurodac et europæisk fingeraftryksregister og Dublinfor-

ordningen et regelsæt, der fastsætter, i hvilket land en asylsøgers sag skal behandles. Formålet med Dublinforordningen er bl.a. at sikre, at en ansøger om asyl i et af de tilknyttede lande alene behandles i ét land, og Eurodac er et af de hjælpemidler, der skal tages i brug for at nå dette mål.

Ifølge lovforslaget skal der tages fingeraftryk af alle udlændinge, der søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, eller som pågribes i forbindelse med et forsøg på ulovligt at indrejse her i landet fra et ikke-EU-land og ikke afvises i medfør af § 28. Der skal også tages fingeraftryk af en udlænding, der opholder sig ulovligt her i landet, med henblik på at kontrollere, om vedkommende tidligere har søgt om asyl i et andet EU-land, og herudover er der en række andre situationer, hvor der kan optages fingeraftryk. De videregives så til den centrale Eurodac-enhed sammen med visse nærmere bestemte oplysninger om den person, det drejer sig om.

Efter Det Konservative Folkepartis mening er det særdeles fornuftigt, at vi tilslutter os Eurodac- og Dublinforordningerne, og vi kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg er ikke spor forbavset over, at fru Else Theill Sørensen påpeger, hvor stor og kompliceret en proces det har været på grund af det retlige forbehold. Den har virkelig været sej, og vi ved jo også, at ministeren havde regnet med at kunne forelægge lovforslaget allerede før sommerferien.

Men jeg vil alligevel godt spørge fru Else Theill Sørensen, om hun ikke kan se, at det faktiske er at rette bager for smed at give det retlige forbehold skylden. Alle komplikationerne er nemlig opstået i EU. Det er jo, fordi sagen har skullet pendle frem og tilbage mellem Rådet og Kommissionen, at den er trukket ud, og så er der kommet de ekstra komplikationer til, som ingen kan gøre for, men som østudvidelsen skabte.

Det er derfor, jeg siger, at jeg har et eller andet dunkelt håb: Tænk, hvis alt det overstatslige en dag brasede sammen, og man fik et Europa, der var gearet til at bygge sit samarbejde op på mellemstatslige aftaler. Det tror jeg ville være effektivt og ikke spor kompliceret.